

ДЕЛ ОД ПОСЕТИТЕ НА ГРАДОВИ ВО СВЕТОТ ВО ПУБЛИКАЦИЈАТА „СВЕТОТ НА ДЛАНКА“ НА СЛАВЕ КАТИН

По една недела престој во Флорида, немирувавме и го продолживме нашето патување по светот. Беше недела - Господов ден кога се упативме кон големото пристаниште Форт Лодердел. Бевме пријатно изненадени кога од далечините ги гледавме прекуокеанските патнички бродови наредени во океанската шир. Неповторлива глетка. Тие доаѓаат и поаѓаат токму од ова американско пристаниште. Се упативме кон отворените влезови во кои имаше неколку илјади патници кои брзаа да влезат во бродот наречен „Волшебникот на морињата“ (Allure of the Seas). Ние се приклучивме то толпата патници и како да се изгубивме во таа безкрајна колона на патници од целиот свет..

Пред да го организираме оваа патување, по обичај, се запознавме со основните податоци за она што беше потребно да знаеме за патувањето, државата и местата кои требаше да ги посетиме и друго. Така, според податоците што ги добивме за бродот како морско чудовиште беа дека тој, бил изграден во пристаништето Турку во Финска во 2008 година, а по пристигнувањето во Флорида бил крстен како „Волшебник на морињата“ од неговата кума принцезата Фиона на 28 ноември 2010 година.

Бродот е огледало на современото живеење, на софистицирана опрема што пружа удобно живеење и престој. Во бродот, покрај другото, има театар за 1.400 посетители, големо казино, место за претстави на вода, ресторани, продавници, детска градинка, голф клуб, сала за вежбање, козметички салони и други простории, каде човек се чувствува како да е во град некаде во Европа.

Од добиените податоци за бродот, просто човек не може да поверува дека бродот е долг 362 м, широк 60 м, висок 72 м (има 16 ката), тежок е 250.000 тони, и може да развие брзина од 42 км на час. Ние во бродот бевме едни од 6.300 патници заедно со 2.300 екипаж и послуга. Интересен е податокот дека бродот чини околу две милијарди долари.

Бродот замина тивко од Форд Лодердеи и се упати кон Тахити. Патувањето од два дена и две ноќи не го почувствувавме, бидејќи имавме вистински, топли, романтични, летни периоди исполнети со многу активности, гурмански седенки, музика...Притоа, глетката од бродот ја збогатија десетината делфини кои во непосредна близина на бродот скокаа во водите, со цел да ја постигнат брзината на движењето на „големата риба“. Но, откако бродот се покажа дека е побрз од нив, тие како да се изгубија и ги снеса во длабочините на морската вода.

Беше утро кога стасавме во монденското пристаниште Лабади (Labadee) на островот Хаити, во најсиромашната земја на светот. Бевме информирани дека од сигурносни причини летовалиштето е заградено пристаниште и се користи исклучително за американските патнички бродови. Таму не пречека домородна музика составена од свирачи кои свиреа музика со јужноамерикански мелос. На прекрасната плажа од неколку километри екипата на бродот, со одреден број вработени од Хаити ни обезбедија услови за одмор, рекреација и гурманство како да сме на „Волшебникот на морињата“, кој се вишнееше недалеку од плажата.

Го напуштивме Хаити и по два дена и две ноќи стасавме во пристаништето Фалмаут (Falmouth), кое се наоѓа на северната страна на островот Јамајка. И тука излеговме од бродот и денот го поминавме во пристанишниот град. Таму имаше бројни дуќани, ресторани и други објекти за да ги послужат патниците од бродовите со различни сувенири, златни предмети, туристичка облека и друго. И тука, сите патници се прибраа во вечерните часови.

Ја напуштивме Јамајка и бродот нечујно заплови во Мексиканскиот Залив кон островот - пристаниште Козумел во Мексико. И до Мексико беа потребни две ноќи и еден ден да ја допреме земјата на Маите. Таму можевме слободно да излеземе од бродот, каде бевме пречекани со оркестар кој со мексиканска музика ни посака добредојде. Ова значајно пристаниште ни беше дозволено да го посетиме од утринските часови до доцна во ноќта. На самото пристаниште имаше стотина различни продавници за сувенири и други производи. Од централниот дел на пристанишното гратче, каде, исто така, се слушаше мексиканска музика, беа наредени безброј автобуси и други возила кои со туристи од

бродот заминавме до различни туристички еднодневни дестинации во Мексико.

Инаку, според пишаните документи, Козумел е остров кој лежи на Карипското Море, источно од брегот на полуостровот Јукатан, спротивно од плажата Плаја Дел Кармен и близу каналот Јукатан. Козумел е една од деветте општини на државата Кинтана Ро и е главна туристичка дестинација, позната по бројните одмаралишта и нуркачки активности. Најголемиот град на островот е Сан Мигел Де Козумел

Островот е долг 48км (30 мил) и 16км (9.9 мил) широк и е најголемиот мексикански остров што лежи во Атлантот. Тој е трет по големина во државата, по островот Тибурон и Анхел де ла Гуардиа. Оддалечен е 20 км (12 мил) од копното и 60км (37 мил) јужно од Канкун. Голем дел од населението на Козумел живее во градот Сан Мигел (население од околу седумдесет илјаду), кој се наоѓа на западниот брег на островот. Општината вклучува уште две мали области на главното копно, кои се енклави на општината Солидаридад. Островот е низок, рамен и со густа вегетација.

Козумел

За нас од Македонија беше интересно да се запознаеме со една нова култура, архитектура, народ, религија, обичаи... Притоа, најмногу се интересиравме за историскиот и културниот развој на Маите. Бевме информирани дека Маите биле први кои се населиле на Козумел, на почетокот на првиот милениум од нашата ера, Исто така се најдени артефакти и од древните Олмеци.

Островот бил светилиште на мајската божица на месечината Иш Чел, а храмовите биле свето место, особено за жените кои посакувале плодност. На островот постојат урнатини од пост-класицизмот. Најголемите маиски урнатини биле расчистени за да се направи простор за аеродромска писта за време на Втората светска војна. Другите урнатини што останале се Сан Гервасио и се наоѓаат во непосредна близина на

центарот на островот и до ден денес постојат.

Првиот шпански освојувач на Козумел бил Хуан де Грехалва во 1518, а наредната година Хернан Кортес пристигна со флота и уништил многу маиски храмови. Тогаш на островот живееле околу 40.000 Маи, но малите сипаници ги уништија и до 1570 останаа имало само 30 Маи. Во годините што претстоеле, Козумел бил напуштен и се користел од време на време како скривалиште на пиратите.

Во 1848 година избувна Јукатанската војна, која резултирала со емиграција на бегалци. Во врска со бегалците и денес на спомен плочата во музејот во Козумел стои дека американскиот претседател Абрахам Линколн имал намера да го купи островот и да го користи како место за ослободените робови. Но војната во Јукатан го премислила.

Во 1960 година, пак, истражувачот Жак Кусто ја запознал убавината на коралниот грбен Палансар, кој се наоѓа кај јужниот дел на Козумел и го претставил како едно од најубавите места за нуркање во светот. Но, оваа репутација падна во вода, поради контраверзната смрт на британската пејачка Кристи Мек Кол додека нуркала таму во 2000-та година. Иако првичниот аеродром, кој бил изграден за време на Втората светска војна, имал капацитет за примање на воени и интернационални летови, многу поголем аеродром бил изграден во доцните 70ти години. Тоа придонесе уште повеќе да се развие туризмот во Козумел.

Нуркањето е сèуште една од главните атракции во Козумел, што во главно се должи на маринските заедници на коралниот грбен. Во 1996 владата на Мексико го заштити националниот парк - коралниот грбен на Козумел, со тоа што забрани допирање или отстранување на организми од морето во границите на паркот.

После прошетката до еден дел од островот се вративме во бродот, со цел да гледаме како сонцето зајдува во далечините на земјата на Маите, што е специфичен момент за пристаништето Козумел. Бродот заплови и се изгуби во далечините на водената шир меѓу Флорида и Куба.

Ние имавме среќа да седиме и да пиеме виски на најгорниот раскошен кат на бродот, од просторот за рекреација, од каде се гледаа повеќе мексикански населби, над кои

Сонцето, кое ние го нарековме „Македонско сонце од Палатица - Кутлеш“, зажарено како да е вулкан се спушташе во непрегледните далечини. Глетка што остави впечаток кај голем број туристи на најголемиот брод на светот кој го гледаа залезот на „Македонското сонце“.

Продолжува

Пишува: СЛАВЕ КАТИН